

KUOPION HIIPPAKUNNAN PIISPA

Saarna kirkolliskokouksen päätösmessussa 13.5.2016

Sisaret ja veljet Kristuksessa,

Ensimmäinen viikkomme kirkolliskokouksessa alkaa olla päätöksessä. Tänään ajattelen erityisesti teistä niitä, joille tämä oli aivan ensimmäinen viikko. Tuliko iloa vai ihottumaa?

Päivän evankeliumissa oleva Jeesuksen rukous sopii tänään erityisen hyvin meille kaikille, niin uusille kuin vanhoillekin edustajille ja henkilökunnalle. Se on kuuluisa kohta, jossa Vapahtaja rukoilee apostolien puolesta, mutta myös "niiden puolesta, jotka heidän todistuksensa tähden uskovat". Evankeliumissa Kristus siis selvästi rukoilee meidän kaikkien täällä olevien puolesta. Sillä juuri me olemme niitä, jotka apostolien ja heidän seuraajiensa todistuksen tähden uskomme Hyvään Paimeneen ja seuraamme häntä.

Så, vilken är då den bön som Herden ber för sin hjord:

"Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro."

Det här är en av de finaste ställen i Johannesevangeliet. Det talar om det enhet som vi har i Gott. Det utmanar oss att söka och kämpa för enheten.

Mikä on tämä rukous, mitä hyvä Paimen pyytää laumalleen?

"Minä rukoilen, että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssa, jotta maailma uskoisi."

Tämä on yksi hienoimpia kohtia Johanneksen evankeliumissa. Se puhuu yhteydestä, joka meillä on Jumalassa. Mutta se myös haastaa etsimään ja ponnistelemaan ykseyden puolesta.

Evankeliumi muistuttaa, että Kristuksen seuraajien täytyy olla yhtä. Ykseyden vaaliminen ja vahvistaminen tai hajonneen ykseyden korjaaminen kuuluu kirkon elämän ytimeen. Ei ole kyse vain poliittisesta tarkoituksenmukaisuudesta tai kirkon imagon rakennuksesta, jos sellaista nyt tarvitaankaan. Ykseyden vaalimisessa on kyse uskollisuudesta Kristuksen tahdolle. Ne jotka tahtovat Kristusta seurata, vaalivat ja etsivät ykseyttä, sillä se on Jumalan Pojan tahto.

Uskon, että tämä Kristuksen nöyrä rukous seuraajiensa puolesta, "että he yhtä olisivat", on yksi syy siihen, millaiseksi kirkolliskokous on muotoutunut vuosisatojen aikana meillä ja muualla. Kirkolliskokous ei sittenkään ole parlamentti, jossa vaikutusvallasta kamppailevat puolueet pyrkivät ajamaan oman ryhmänsä etuja tai maksamaan velkaa äänestäjilleen. Se on nimensä

mukaisesti synodi, "yksi tie" tai "yhteinen tie". Se on yhteisö, joka on tullut etsimään yhdessä yhteistä tietä koko Kristuksen kirkolle. Meidän yhteytemme ei rajoitu vain hallinnolliseen päätöksentekoon. Siihen kuuluu myös elämä yhteisessä kristillisessä uskossa ja rakkaudessa. Se ilmenee yhteisessä rukouksessa, virsilaulussa, aterioimisessa, keskinäisessä rakkaudessa ja kärsimisessä. Erityisesti se ilmenee siinä, että yhdessä polvistumme samaan Herran pöytään ja vastaanotamme Kristuksen ehtoollisen leivässä ja viinissä.

Tällä viikolla olemme puhuneet myös – puhumisesta. Millainen puhe rakentaa ykseyttä, millainen hajottaa sitä?

Ykseyttä ei rakenna vihapuhe, jossa solvaan ja loukkaan toisen persoonaa. Sitä ei rakenna loukkaantumispuhe, jolla kiihotan itseäni loukkaantumaan toisten sanoista silloinkin kun siihen ei ole mitään syytä. Ykseyttä ei rakenna uhripuhe, jossa pitäydyn katkeruuteen ja syytän omasta tilanteestani aina toisia ja pahaa maailmaa.

Kuinka osaisimme rakentaa ykseyttä niin, että puhuisimme yhtä aikaa totuudellisesti ja toista kunnioittaen? Kuinka osaisimme rakentaa ykseyttä puhumalla hyvää toisista – ilman lankeamista joutavaan imarteluun?

Päivän evankeliumissa Kristus osoittaa yhden tärkeän keinon. Se on niin yksinkertainen, että se lausuminen tuntuu melkein nololta. Se kuulostaa hurskaalta, mutta toimii kuin häikä. Se keino on rukous. Evankeliumissa Kristus rukoilee meidän puolestamme, "että he yhtä olisivat". Eikä hän rukoile sitä vain Galilean järven rannalla, vaan meidän keskellämme, tässä ja nyt.

Jos me rukoilemme toistemme puolesta, kuinka voisimme enää puhua pahaa toisista? Jos me rukoilemme köyhien ja kärsivien puolesta, kuinka enää voisimme kääntää heille selkämme? Jos me rukoilemme vihollistemme puolesta, kuinka enää voisimme tähdätä heitä aseihin?

Kun tänään palaat rakkaatteesi luo, pyydän sinua Kristuksen tahdon mukaisesti: kuvittele mielessäsi joku viikolla kohtaamasi ihminen, jonka välillä haluat vahvistaa ykseyttä ja yhteyttä. Kanna hänet mielessäsi Jumalan kasvojen eteen.

Merkkinä yhteisestä uskosta ja rakkaudesta me tässä messussa nyt tunnustamme yhteisen uskomme, rukoilemme toistemme ja maailman elämän puolesta ja polvistumme Herran pöytään pyhälle ehtoolliselle.

Jari Jolkkonen

Kuopion hiippakunnan piispa